

- 2) Jeżeli rozporządzenie (EWG) 1408/71 ma zastosowanie do pracownika, o którym mowa w pytaniu 1a, jakie ustawodawstwo, względnie jakie ustawodawstwa, rozporządzenie wskazuje wówczas jako właściwe?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, Dz.U. L 149, s. 2

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 15 maja 2013 r. — Nutricia NV, druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-267/13)

(2013/C 207/49)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Nutricia NV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „leki” w rozumieniu pozycji 3004 CN należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również preparaty uzupełniające dietę takie jak omawiane tu produkty, które są przeznaczone wyłącznie do podawania dojelitowego (przez zgłębnik żołądkowy) pod kontrolą lekarza osobom, które są leczone medycznie z powodu choroby lub dolegliwości i w ramach zwalczania tej choroby lub dolegliwości podawane im są produkty służące zwalczaniu niedożywienia lub zapobieganiu mu?
- 2) Czy pojęcie „napoje” w rozumieniu pozycji 2202 CN należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono płynne środki spożywcze takie jak omawiane tu produkty, które nie są przeznaczone do picia, lecz do podawania dojelitowego (przez zgłębnik żołądkowy)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia) w dniu 16 maja 2013 r. — Elena Petru przeciwko Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Sprawa C-268/13)

(2013/C 207/50)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elena Petru

Strona pozwana: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle przepisów art. 22 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (¹), niemożliwość przeprowadzenia leczenia w państwie zamieszkania powinna być interpretowana w sposób bezwzględny czy też w sposób racjonalny to znaczy, czy sytuacja — w której, mimo iż zabieg chirurgiczny może być przeprowadzony w państwie miejsca zamieszkania w odpowiednim czasie i w prawidłowy z technicznego punktu widzenia sposób, w tym znaczeniu, że istnieje wykwalifikowany personel posiadający taką samą specjalistyczną wiedzę, brak jest produktów leczniczych i artykułów medycznych pierwszej potrzeby — jest równoważna z sytuacją, w której konieczne leczenie nie może być uzyskane w rozumieniu wskazanego artykułu.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 maja 2013 r. — Iraklis Haralambidis przeciwko Calogero Casilli

(Sprawa C-270/13)

(2013/C 207/51)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Iraklis Haralambidis

Strona pozwana: Calogero Casilli

Pytania prejudycjalne

- 1) Zważywszy, że nieistotne w niniejszej sprawie [dotyczącej powołania obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na stanowisko prezesa organu zarządzającego portem, będącego osobą prawną, którą można uznać za podmiot prawa publicznego] wydaje się wykluczenie, o którym mowa w art. 45 ust. 4 TFUE, w zakresie w jakim dotyczy ono [...] zatrudnienia w administracji publicznej (niewystępującego [...] w analizowanym przypadku) oraz, ponieważ powierzenie stanowiska prezesa organu zarządzającego portem można traktować jako „podjęcie pracy” w szerokim pojęciu, [...] czy klauzula zastrzegająca pełnienie takiej funkcji wyłącznie dla obywateli Włoch wprowadza — czy nie — dyskryminację ze względu na przynależność państwową zakazaną we wskazanym art. 45.